

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030268642464/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

ningernes Apostel rettelig gifver at betænke. Thi endog vi det som af Guds Mennsker skrivis oc talis, det fremførís af menneskelig Villje anderledis end paa den tid de hellige Guds Menniske blefve saaledis drefne af den hellig Aand, til at tale, at de talde med andre Tunger, eftersom Aanden gaf dem ud at sige: Saa staar det dog fast om alle, som Apostelen om sig bekænder; af Guds Naade er jeg det jeg er, oc hans Naade til mig uddeelt hafver icke været forgæfves. De Apostoliske Ord ere oc visse, at der er forskel paa Naadens Gafver, men den er den samme, HERren er den samme, Gud er den samme som gjør alle ting i alle. Det maae vi gifve Maet icke alleene om de Aandelige Gafver, men oc om de naturlige, at vi hafve intet, uden det vi hafve annammet af Gud. Om Poeterj oc Skaldre-verk, er det oc i Synderlighed vist, at ingen er der til uden af Gud oc af Natuuren beqvem; Thi det er en Konst som icke forhverfvis, men skenkis, udi hvilken en hver forgefvis øfvis, som icke der til først fødis, efter det gemeene Ord, *Poëta nascuntur, oratores fiunt*, det er;

2. Pet. I. 21.
Act. 2. 4.

I. Cor. 13. 10.

I. Cor. 13. 4.
5. 6.

Naturen gjør en Skaldremand
Veltalenhed forhverfvis kand.

Dog saa at *ingenium & studium*, Natur oc flid maae endelig slaae sig i Staldbroderskab tilhobe, som *Horatius* det udførligen foregifver.

Horat. de
arte Poetica

Saa er det icke mit, som et vildigt Vidnisbyrd, men det er Landkyndigt oc velbekandt, at min kiere salig Fader Mester Anders Christenson Arøboe fordum Sognepræst i Oringborg, var af Naadens oc Naturens Gafve en Poet, end synderlig, i vort [b 4^e] eget Spraak, ferdig oc vel erfaren. Hvorfor hand oc icke vilde sætte dette Læs under en Skeppe, ej heller grave dette forleente Pund i Jorden, men hafver heller vildet brugt det til gemeene Lyst oc almindelig nytte, at hand saa kunde efter bemelte *Horatii* Ord

Matth. 5. 15.

Matth. 25. 25.

Attes
Horat de art.
poet.

-*Simul jucunda & idonea dicere vite,*
Lectorem delectando, pariterque; monendo.